
„Soundtracks to the White Revolution: White Supremacist Assaults on Youth Music Subcultures”

Edited by Devin Burghart

Center for New Community, Chicago 1999

Od samego początku istnienia ideologii faszystowskiej sfera kultury była i jest jednym z głównych frontów walki z faszyzmem. Przez dziesięciolecia walka toczyła się nie tylko na kule i pięści, ale i na książki, wiersze, dzisiaj także – na płyty. Organizacje neonazistowskie doskonale zdają sobie sprawę z tego, że muzyka może być dla nich znakomitym środkiem zdobywania funduszy, a przede wszystkim nowych, młodych zwolenników. Ta książka powstała z inspiracji wydanego przez brytyjski „Searchlight” opracowania „White Noise”, dotyczy tego samego tematu – rasistowskiej indoktrynacji szerzonej poprzez muzykę rockową, tyle że na gruncie amerykańskim. Autorzy nie pozostawiają wątpliwości, że chodzi tu w dużej mierze o cyniczną manipulację: szefem największej nazistowskiej wytwórni płytowej „Resistance Records” nie jest żaden młody skinhead, ale 68-letni **William Pierce**, biznesmen i polityk w jednej osobie (lider organizacji **National Alliance**), który nie ukrywa, że muzyka mało go obchodzi, w przeciwieństwie do zysków ze sprzedaży. Do najciekawszych fragmentów książki należy analiza niebezpiecznej manipulacji stylami muzycznymi, takimi jak black metal, folk czy muzyka industrialna. Autorzy wzywają do udzielania wszechstronnego poparcia tym uczestnikom subkultur muzycznych, którzy nie chcą podporządkować się faszystowskiej hegemonii kulturowej, i trudno się pod tym apelem nie podpisać.

RAFAŁ PANKOWSKI